

Răsăritul nostru

Unicul organ Surdo-pedagogic din țară

Director: V. DIMITRIU-LEORDA

Abonamentul 100 lei pe an pe velină

Redacția și Ad-ția: Cal. 13 Septembrie No. 8 București 6

Artiști veritabili

O sărbătoare înălțătoare!

Tragedia surdo-mușilor din România

Cum s'a dispărâmvărat școala de băeți surdomuși din Focșani a devenit un teatru de operetă.

Eroii în această operetă sunt artiștii foști și actuali directori, care își feresc ochii lor de corbi și caută să se spele: mână pe mână, în fața celor care îi trag de urechi. Și după cum cunosc pe cine au în față așa își joacă rolul și își asigură succesul.

E amuzant să-i privești cum în fața anchetatorilor — aceștia, unii mai tari și alții mai slabi de ingeri — scot panglici pe gât, scot minciunile veritabile spre a-și spăla rușinea perilor albi și spre a apăra și păstra neschimbat domeniul din care s'au înfruptat.

Am spus: unii mai tari și alții mai slabi de ingeri pentru că din câți au asistat această operetă nu găsește 2 care să se asemene la gusturi și la observări.

De pildă, pella a doua jumătate a lui Martie, unuia din acești domni anchetatori, inspector bătrân, i-a plăcut școala în tot, mai înainte de a fi vizitat-o deabinelea. Aceasta pentru că unul dintre artiști care, după ce e Stan îl cheamă și Vlad, și-a jucat și rolul așa cum l-a jucat în totdeauna.

Se vede că i-a nimerit gustul inspectorului său căci rezultatul vizitei a fost cunoscut: școala, școlarii și mai ales directorul o duce minună. Dacă spune Vlad că e bine, ce nevoie mai este să vezi un dormitor, o infirmerie, o clasă, o bucătărie, etc?

Nu trece mult și, prin începutul lui Aprilie, vine un alt anchetator — se zice: mai tare de ingeri — care îl neglijează pe Vlad și își face datoria pe care i-o impune postul de onoare, de încredere și de răspundere ce i-a fost încredințat.

Zece Mai este ziua când sărbătorim cele mai însemnate acte ale istoriei noastre române.

Dinastia, Independența și Regalitatea sunt faptele memorabile, care s'au împlinit în această zi de sărbătoare.

Și tot această mare zi a fost destinată și pentru aniversarea faptei de cea mai mare glorie, când toți românii din țara întregită, sărbătoresc cum se cuvine încoronarea Regelui biruitor al tuturor românilor.

Ziua de 10 Mai ne-a fost dată dar de Providență să fie întruparea celor mai mari fapte istorice și a idealului național.

Câte secole de lupte și de străduințe s'au strecurat în noianul vremurilor, până

când fii României au izbutit să-și creeze o patrie unită, liberă și independentă și să-și întemeieze Dinastia puternică și strălucită de care ne bucurăm azi?

10 Mai este ziua mult binecuvântată de Dumnezeu când s'au împlinit toate aceste dorinți!

Este mare în analele istoriei noastre într-o eternă glorie și fericire a românilor!

Pentru edificarea noastră asupra mării însemnătăți a acestei zile, avem dar datoria s'o sărbătorim cum se cuvine, pentru că sădăm în inimile tinerimei sentimentul datoriei către țară și mai înainte de toate iubirea de patrie.

Astăzi țara, unită și liberă, atingând un țel pentru

care s'au făcut atâtea jertfe nu mai are de cât să pășim cu pas mândru spre un falnic viitor.

Astăzi, poporul român, unit și cu puteri de neînfrânt, înaintează în civilizație, dând dovadă de element de ordine, doritori de pace și de progres între popoarele Răsăritului.

Cu toți împreună, prănuind biruința care ne-a adus la făurirea României întregită și liberă de azi, să strigăm într'un glas laolaltă: Să trăiască M. S. Regele Carol II!

Să trăiască Voevodul Mihai, Moștenitorul Tronului!

Să trăiască în veci vecilor și să înflorească România Mare!

V. DIMITRIU LEORDA

toate punctele de vedere, — a M. S. Regina Maria față de românii de pretutindeni, dovenit de atâtea ori din prima zi venită în România ca principesa de Coroană și în colaborare neprihănită și completament desinteresată alături de Augustul soț, Regele întregitor de neam și țară, Ferdinand I pentru desrobirea românilor din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș, Bucovina, Basarabia și Dobrogea, nu se pot răsplăti cu cuvinte, ci numai și numai prin comandament de sacrificiu de orice natură, gata oricând pentru M. S. Regina Maria a României întregite și a Augustului fiu, M. S. Regele Carol al II-lea consolidatorul României întregite și purificatorul politiceii dăunătoare intereselor superioare de neam și țară.

Cine nu știe că Augustul nostru Suveran, mult iubitul nostru Rege Carol al II-lea, trebuind să lupte din răsuputeri, violându-și de multe ori inima de cel dintâi mare și infocat patriot român, pentru curățirea neghinei și spinilor din drumurile politice, sociale și morale, drumuri construite de elementele corupte, venale și ticăloase, din partidele politice, nu uită niciodată că aceste teze de nemărginită iubire de neam și

țară, de indiscreptibil înalt și pilduitor patriotism, sunt isvorite din iubirea sacră și nescăpată pe care o alimentează și păstrează, manifestând-o cu toate ocaziile, M. S. Regina Maria a României față de toți românii, chiar și față de frații români de dinafară de hotărețe naționale și firești ale României de azi.

Acestea fiind faptele concludente, credem că surdo-mușii din România, bărbați și femei, sunt în plinul lor drept să ceară pe calea aceasta aplicarea art. 205 al. II din codul penal Carol al II-lea față de instrăinată de neam și țară și de gândire românească, d-na MARTA BIBESCU, ce a avut curajul isvorit din ură și invidie lamentabilă, să critice în presă instrăinată pe Augusta noastră Regina Maria a României. Cerem acest lucru cu atât mai mult, având în vedere faptul că onoarea Minister public nu poate face dovezi că legile se aplică numai față de cei mărunți și neputincioși, în vreme ce cei mari pot face ce vor și după cum îi taie capul. Mai cerem acest lucru și pentru simplul fapt spre a dovedi străinătății și instrăinării din țară că suntem un popor de ordine, de iubire nemărginită față de dinastie și de respect față de legi. GHEORGHE SIBIANUL

Cuvinte pentru M. S. Regina Maria a României

Iubirea sacră și nemărginită a surdo-mușilor români de sânge față de M. S. Regina Maria a României nu se poate descrie, din două motive esențiale: 1) Imensele sacrificii sufletești și fizice dovedite de atâtea ori și cu orice ocazie de M. S. Regina

Maria față de poporul român din România de ieri și din România întregită de azi nu se pot aprecia cu cuvinte. Ele trebuiesc simțite și manifestate prin calde și sincere lacrimi de recunoștință și de iubire sfântă. 2) Devotamentul sacru, — din

Un bilanț

Sunt 10 ani de când școala de băeți surdomuși din Focșani trăește sub un regim de conducere cu adevărat „special“, dar crud. Singura lacună a legii e că atunci când a botezat-o „școală specială“, nu a prevăzut-o și cu directori „speciali“ sau măcar cu „regim de conducere specială“.

Se vede că aceasta a lăsat-o în seama celor predestinați de oluburi politice care, odată ajunsă la cârmă, vor avea grija — și au avut-o — să se „specializeze“ mai ales în materie de administrație.

Dacă ar fi să vorbim numai de o perioadă de 10 ani, în care nepriceperea și reaua intențiune s'au strecurat nestingerite și că indulgența ar așterne perdeaua uitării în nădejdea unei îndreptări, ai mai tăcea și ai închide ochii asupra păcatelor acestor regimuri și a oamenilor lor.

Când însă acești oameni își dau aerul de buni diriguitori către cei care nu-i cunosc, iar față de cei ce-i cunosc ei amuțesc; când egoismul și îngâmfarea au luat locul sentimentelor de bine și frumos iar îndrăzneala își face apariția la

orizont, e semnul prevestirii unui viitor tot atât de tragic, și atunci răbdarea și tăcerea nu mai cunosc margini.

Cine ar dori ca școala să mai trăiască cum a trăit 10 ani în urmă? Mutată din loc în loc în câteva rânduri, sub ochii admirații ai celor cu răspundere, a tras consecința stricării și a pierderii averii mobiliare ca și a fondului bănesc strâns cu subscripție publică pentru construirea unui local propriu.

Cine ar fi dorit ca școala să sufere rușinea proceselor de nepricepere în fața comisiei de disciplină, din care un biet director a fost salvat de grația și mila unui coleg al său după ca-

re s'a alergat noaptea, spre a nu fi descoperiți? Cine ar mai fi permis ca unui copil ce nu aparțineau școlii să poarte haine în același timp, de aceeași calitate și culoare cu ale elevilor surdomuși? Școala devenise un teren de exploatare. Aici, cu treabă sau fără treabă, veneau amatorii de câteva zile în familie și botezau găini în sosuri picante și tot de aici, altă dată, escaladau poarta, discret, cutii de „diverse grăsimi“ ori trăștioare indulcite în rezervele de „țos“ și apucau drumuri streine. Alt proces! Dar animalele de muncă ale școlii? Credeți că au dus-o mai bine? Știe oricine cum stăteau cail înhămați ceasuri în-

treghi, noaptea pe ploale și frig, în stradă, când Maharadjahul școlii avea plăcerea să stea la o serată sau vizită cât o noapte de lungă. Vara? Sunt martori Vălenii de munte, Govora, Sinaia și Mamaia care pot povesti din acele timpuri „FERICITE“.

Dar astăzi și de câțiva ani în urmă, drumurile către aceste izvoare de sănătate pentru unii și de „PLACERI“ pentru alții, s'au închis. Atenția celui interesat de acum se îndreaptă spre realizări mai practice și de folos: dacă se poate ca prin constrângeri și opresiuni sălbătice să se înăbușe plânsul și sufe-

Urmare în pag. 2-a

Tragedia surdo-mușilor din România

Urmare din pag. 1-a

mite să insulte țara și neamul în străinătate fără a-și fi găsit până acum acul de cojoc, — ac ce este azi în fabricație naționalistă — și d-sa mâine va fi tras la răspundere pentru învățăturile date fetelor surdomute că nu există Dumnezeu. Nobila noastră magistratură, simbolica noastră armată și înțelepții noștri magistrați militari vor argumenta lumii întregi că România de azi este întregită prin voința lui Dumnezeu și prin forța națională a poporului băștinaș român. Vor mai dovedi că un dascăl ce învață pe copii că nu există Dumnezeu, trebuie trimis la medic naționalist spre a îi da injectii de devotament perfect pentru glasul sângelui neamului românesc.

Dar cu d. Ciorănescu mai avem o rătăcire: să ni se dovedească în fața prea onoratei Justiții care text din lege îi permite să nu depună Rapoartele nici după luni de zile, după ce Ministerul educației naționale l'a incredințat cu facerea unei anchete la școala de surdomuși din Focșani. Vrem să vedem negru pe alb ce spune d. Ciorănescu în Raportul d-sale, spre a ști și noi surdo-muși din România pe ce drumuri ne permite legea să pornim, apărând și ocrotind pe copiii surdomuși din școli, — mai ales pe cei din școala dela Focșani? Să nu se teamă d. Ciorănescu că noi nu vom ști să reacționăm pe cale de lege contra d-sale și contra triumviratului său din Ministerul educației naționale, — mai ales că cu această ocaziune d. director general Petre Ghițescu întotdeauna animat și binevoitor față de toți învățătorii din țară va avea ocaziune să dovedească cât de mult este sica-

nizat de clientela cluburilor partidelor politice în acțiunea d-sale pentru creștere prin școală primară de adevărați iubitori și jertfitori de neam și țară.

Să poftescă d-nii Climescu și Ciorănescu în fața justiției. Să poftescă și triumviratul său din Ministerul educației naționale.

După cum avem dreptul să pretindem energic acest lucru, tot așa anumite texte de lege ne obligă să pretindem că dacă Ministerul educației naționale cheltuește anual 10 milioane de lei pentru 4 școli de surdo-muși din România în bugetul său, ce ar reveni pentru Focșani 2 milioane și jumătate pe an, acești bani storși din sudoarea muncii poporului român, — printre care evident că sunt socotiți și surdo-mușii, — divizați în mod perfect rațional și cinstit ar ajunge pentru cel puțin 16 școli de surdo-muși, cu câte minimum 150 de elevi de școală. Mai ales având în vedere că procentajul de copii surdo-muși în România este de 3,5 la o populație de 19 milioane 245 de mii de locuitori.

În fața acestei situații nu este greu de înțeles intențiunea Asociației surdo-mușilor din România de a influența cel puțin 3 școli particulare de elevi surdomuși, cu osebire avându-se în vedere faptul că astfel se descarcă bugetul public al ministerului, destul de încercat pentru contribuabili.

Ar fi o enormă greșeală a se crede că prin influențarea acestor școli particulare se urmărește concurență față de stat. Vom continua în numărul viitor.

Gheorghe Sibiianul

Donatorii „Casei tăcerii”

A mai trimis pentru fondul de construcție a Casei tăcerii: Lei 1500 Ministerul Comunicațiilor; Lei 1000 Episcopia Râmnicului Vâlci.

Câte 250 lei: Dir. Școlilor normale de fete Oradea; Moara Haridh Giurgiu; Camera agricolă Roman; d. Dima Tg. Secușc Trel Scaune; „Azurul” Fabrica de produse Chimice Arad; Romanozi Zadh S. și Co. Constanța; Reg. de gardă Mihail Viteazul, loco; Fabrica de tricotaie Câmpina, Cam. de agricultură M. Cluj; spit. Storolinet; liceul de fete Tg.-Jiu; pretura Florești-Soroca; C. Ludvic Covasna; primăria orașului Făgăraș; pretura Ștefan Vodă, Rădăuți; gimnaziul Industrial de fete Tulcea; reg. 37 Inf. Botoșani; liceul particular bulgar Bazargic; flotila aviației de gardă Cluj; uzina comunală de gaz Timișoara; flotila de luptă Pipera; flotila I aerostație Pantelimon; școala de ofițeri jandarmi, loco; pretura Ilsești, Suceava; liceul de fete Clotilda gen. Averescu, Bacău; protoeria ortodoxă Dej-Someș; școlul silvic Moldova-Nou, jud. Caraș; fabrica din Neholu soc. a Goetz, Buzău;

șc. Nr. 1 fete Câmpina; serviciul sanitar Târnava-Mică; școala ofițeri de aviație Regele Carol II; pretura Bolgrad-Ismael; reg. 14 dorobanți Roman; prefectura jud. Vlașca Giurgiu; prefectura jud. Sălaj; primăria Bazna, Târ. Mică; soc. „Energia” Constanța; divizia dragaje Giurgiu; șc. de fete nr. 2 Soroca; pretura Crasna Săla; Cam. de agricultură Vaslui; câte 240 lei: pretura Pașcani-Bada; pretura Spenișului Cernăuți; școlul silvic Ianaștii Hotin; of. protopopesc ort. Turda; serv. sanitar Dicioșenmartin; pretura Horezu-Vâlcea; reg. 3 dorobanți Slatina; primăria Curcani, Ilfov; pretura Radu-Negru, Muscel; primăria Tratanții-Vechi, Rădăuți.

(Va urma)

Citiți și răspândiți ziarul

„Răsăritul Nostru”

Un bilanț

Urmare din pag. 1-a

rînța de foame, murdărie și mizerie a elevilor, dece satrapul să nu-și adune pentru el din ceea ce nu este al lui?

Cum să nu aibă curajul a supune pe elevi la nenumerate taxe care variau dela o lună la alta și chiar la acelaș elev, când sârmana școală n'a cunoscut ani dearândul control în gospodăria ei? Dăm numai un exemplu:

În lunie 1935, cu adresa nr. 740 a institutului de surdomuși se cere, pentru elevul Drăgoi Apostol, o taxă de solvă de 5.500 lei anual, taxă de instalare 60 lei, taxă medicamente 100 lei și pentru bae 40 lei.

În luna Iulie 1935, cu adresa nr. 775, acelaș elev este somat să trimită cu mandat poștal suma de 1200 lei. Tot pe aceeași adresă (adnotație) se comunică elevului și părinților că taxa de solvă i s'a redus de la 6.000 lei la 1.500 lei.

Deci, din 5.500 lei cât a fost fixată la lunie, taxa a suferit 2 curbe: una majoră de 6.000 lei și alta minoră de 1500 lei.

Rezultatul acestor urmări a fost că bietul om a fost nevoit să-și schimbe adresa, mutându-se în altă parte. Dar, ca să edficăm opinia publică, dăm mai jos și un mic bilanț sanitar ca rezultat al activității medicului șco-

lă, nenorocită din acest învățământ, — adică din învățământul anormalilor, — aduce acuze grave și directe directorului general al învățământului primar și normal primar, d-lui Petre Ghițescu, arătându-l de incapabil de postul ce ocupă și de rău voitor față de „anormalii”, cum spune d-sa. Ori faptele sunt cu totul altele. Diplomatul din Berlin nu numai că nu-l ajută pe d. Ghițescu, ci îi îngreunează și îi sabotează munca. Afirmând acest lucru, declarăm sus și tare că nu avem niciun interes să susținem, ori să apărăm, pe d. Ghițescu pe care îl acuzăm pe această cale că și-a slăbit energia și voința educată față de școlile pentru copiii debili și anormali educabili, — mai ales față de școala de băieți surdo-muși din Focșani, pe care noi am clasificat-o și o clasificăm încă de FOCAR de INFECTII FIZICE și de EDUCATOR de REBELIUNI. Și mai ales față de d. Ion Ciorănescu, ce fiind trimis la 14 Martie la Focșani în anchetă la această școală, nici până în ziua de azi — după 7 săptămâni — nu a depus Raportul la onoratul Minister. Astfel fiind, asociația surdo-mușilor a trebuit să insiste cu toată dârzenia, ca d. Ghițescu să ordone o contra anchetă, dat fiind cazul că dela Focșani ni se comunicase că lucrurile cu ancheta d-lui Ciorănescu au fost în așa fel de bine și de frumos aranjate încât tot pe surdo-muși, ce se plâneau contra d-lui Climescu, ce bate și maltratează pe școlari, să îi scoată de nevinovați.

Mielușul cu creier de vulpe și cu gură de lup, d. Ion Ciorănescu afirmând în „Curentul” că a luptat și d-sa ca să îndrepteze situa-

Un mare succes în lumea surdo-mușilor

D. Nicolae Gheorghiu, un talentat desenator cartograf dela atelierul „Cartea Românească”, prezentându-se la concursul de desenatori instituit de Ministerul Aerului și Marinei pentru data de 18 Martie, concurs ținut în sala Universității Teologice, printre aproape 50 de concurenți, a reușit primul și repartizat la oficiul Hidrografic și Aerofotogenic din ministerul respectiv.

Toți surdo-mușii din România sunt mândri de a avea un asemenea talentat artist, reușind primul printre normali.

lii în câțiva ani de zile:

În anul 1930 s'au făcut 1680 consultații de elevi; în 1931, s'au făcut 954 consultații; în 1932, s'au făcut 896 consultații; în anul 1933 s'au făcut 1176 consultații; în anul 1934 s'au făcut 1200 consultații, iar în anul 1935 s'au făcut 1850 de consultații de elevi.. În total 7756 consultații.

Scăzându-se timpul vacanțelor, în care elevii erau acasă, și raportând numărul de 7756 la rezultatul zilelor trăite în internat, se va vedea că din numărul de circa 90 elevi ai școlii, câte 4 elevi în fiecare zi erau la infirmerie. Din aceștia, cei mai greu bolnavi și anume vreo 18 elevi, au fost tratați în spitalul județean.

Nu putem ști sigur

cu cât au contractat pneumonie cu care au plecat acasă și dacă mai trăesc. Știm însă că elevul Ciofule de asta a murit, iar Nicolăescu, dacă o mai fi trăind, ar putea mărturisi. Cât privește de boalele de ochi, spitalul din Câmpineanca poate spune că în 6 ani a dat 92 de consultațiuni.

Asociația surdo-mușilor dându-și perfect seamă că în caz că Raportul de anchetă al d-lui Ion Ciorănescu, făcut la școala din Foc-

Sportive

În adunarea generală a Cercului sportiv de pe lângă Asociația amicală a surdomușilor din ziua de Duminică 11 Aprilie a. c. După darea de seamă și bilanțul financiar încheiat de susnumita grupare, s'a procedat la dizolvarea întreg consiliului, alegându-se următorul consiliu: Al. Clannet, președinte; Nicolae Gheorghiu și Nicolae Vasiliu, vicepreședinți; Gheorghe Paș, secretar; Aristide Aliman, casier; Consilieri: Ernest Săvescu; Matei Ion și Bencovici Lupu; Cenzori: Grecu Tudor și Ungureanu Dumitru; supleanți Lăcătuș Gh. și Leiba Holinger.

Delegat la F. R. F. A. a grupării surdo-mușilor d. Dimitriu-Leorda.

șani, me va fi detrimentar cu toate dovezile în scris conținute pe cari le posedăm în original, atât onoratul Minister cât și d. Gabriel Climescu au deschis calea spre a ne acționa penal pentru delictul contra administrației publice, pentru calomnie și pentru Contravenție față de autoritățile publice, noi „anormalii”, — după cum binevoiește d. diplomat din Berlin să ne califice, — am cerut categoric o contra anchetă spre a vedea dacă nu este cazul ca noi „anormalii” să declarăm că d. GABRIEL CLIMESCU este infractor la art. 132, punct 1, 3 și 5, la art. 133 din Legea învățământului primar, la art. 256, punct 1, 3 și 5, la art. 257 din Regulamentul acestui învățământ. Totodată dacă nu sunt infractori la art. 401 punct 1, la art. 494 punct 3, la art. 412 și la art. 284 din codul penal Regele Carol al II-lea, d-nii Gabriel Climescu, Ion Ciorănescu și alții? Nu trebuie să fie nicio supărare pentru acest fapt. Fiecare se apără și învinge după cum îi permit forțele sufletești. Iată unul din elementarele motive, ce ne dictează categoric să așteptăm ce spune contra ancheta d-lui inspector MARINESCU din Buzău, pe d-sa toată lumea serioasă și cu adevărată dragoste de părinte pentru școală îl știe de om integru, energic, sever și foarte drept.

D. absolvent cu diplomă al școlii Normale „Königliche Taubstummen Anstalt” (sic) din Berlin, mai binevoiește să ironizeze în „Curentul” pe grupul de „profesoare” (ghilemelele sunt ale d-lui Ciorănescu), în stare nenorocită și martirizate. Fără a ne folosi aci de cuvintele neperitoare ale lui Cicerone, — în Catilinian VIII, 21, —

„cum tacent clamant” — declarăm că asociația surdomușilor și niciun părinte de copil surdo-muș nu se pot plânge contra acestor „profesoare”, întotdeauna la înălțime în misiunea lor nobilă și grea de a instrui școlarii surdo-muși. În schimb avem destule dovezii sdrăbitoare contra felului cum știe și cum înțelege d. diplomat din Berlin să-și îndrăgănească misiunea de educator și de îndrumător în școala de băieți surdo-muși din Capitală, sub conducerea d-sale. Nu am dori să fim silăți a ne folosi de ele.

Incheiem pentru azi amintind d-lui Ion Ciorănescu că contrariile se vindecă prin contrarii și întrebând cui folosește ironizarea grupului de „profesoare” și mai ales batjocura ce se aduce surdo-mușilor clasificându-i de „anormali”? Cui prodest?

Bisericii pentru surdo-muși

Există în Londra șapte biserici anume pentru surdomuși. Cei 6.000 infirmi de acest fel cari există la Londra, sunt foarte credincioși. Slujbele se țin de către preoți, în majoritatea cazurilor tot surdo-muși. Fiecare biserică are însă un translator special, care tâlmăcește slujba atuncî când e ținută de un preot normal.

Cea mai ciudată din aceste biserici e St. Saviourus. Surdomuși nu părăsesc biserica după serviciul religios, ci ea se schimbă într'o sală de meeting, în care se întregin sute de surdo-muși.

Există la Londra și 200 nenorociți cari, pe lângă infirmitatea aceasta, o mai au și pe aceea de a fi orbi. O serie de tâlmăci redau bietilor oameni cuvintele preotului printr'un sistem de strângeri de mână.

V. C. PRIBEAGU